

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 608/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Милоша Томашевића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 61/2021 од 18.11.2021. године и Кв 74/2022 од 17.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Милоша Томашевића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Бечеју К 61/2021 од 18.11.2021. године и Кв 74/2022 од 17.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бечеју К 61/2021 од 18.11.2021. године адвокату Милошу Томашевићу досуђен је на терет буџетских средстава Основног суда у Бечеју на име награде и накнаде трошкова износ од 304.900,00 динара. Истим решењем окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати у корист буџетских средстава износ од 304.900,00 динара.

Решењем Основног суда у Бечеју Кв 74/2022 од 17.05.2022. године жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, Милоша Томашевића против решења Основног суда у Бечеју К 61/2021 од 18.11.2021. године одбијена је у целисти као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Милош Томашевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и поред досуђених трошкова браниоцу окривљеног досуди и накнаду трошкова до износа опредељеног захтева, као и увећање за састав захтева за заштиту законитости и трошкова поступка пред другостепеним судом или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Милоша Томашевића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

Како су, сходно цитираној законској одредби, права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Милош Томашевић је решењем Основног јавног тужиоца у Бечеју Кт 416/20 од 25.11.2020. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА у поступку који се против окривљеног водио због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 2. КЗ. Након окончања поступка према окривљеном АА, адвокат Милош Томашевић је поднео захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Милош Томашевић је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни

једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног АА.

Дакле, имајући у виду да је бранилац по службеној дужности окривљеног АА захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреда закона учињених на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац по службеној дужности окривљеног у конкретном случају није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић